

Перелік використаних джерел:

1. Добровольський В. Удосконалення фізичної підготовки курсантів-жінок вищих військових навчальних закладів : дис. ... канд. наук з фіз. виховання і спорту : 24.00.02. Військовий інститут Київського нац. у-ту імені Тараса Шевченка. Київ, 2018. 250 с.
2. Логвиненко М. Гендерний підхід до фізичної підготовки жінок-курсантів у закладах вищої освіти системи Міністерства внутрішніх справ України: теоретичне осмислення. Молодий вчений. № 2 (78). 2020. С. 243-246.
3. Півень О. Професійно-прикладна фізична підготовка студенток вищих гуманітарних навчальних закладів. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Східноєвропейського національного університету ім. Л. Українки. Луцьк, 2010. С. 70–73.
4. Романчук С.В. Фізична підготовка жіночого контингенту Збройних Сил України в системі професійної діяльності України : навч. метод. посіб. Житомир : ЖВІ НАУ, 2019. 176 с.

Дерев'янка Крістіна Віталіївна,
викладач кафедри адміністративного
права, процесу та адміністративної
діяльності Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

**ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Введення правового режиму воєнного стану стрімко поклало неабиякий кластер різновидів відповідальності як на громадян нашої країни, яка захищається, так і на органи державної влади та її представників, які в екстремальних умовах були вимушені пристосовуватись до нової реальності, запроваджувати нововведення та підлаштовувати сучасне законодавство під наявність активно діючого супостата.

Масив питань, які першочергово постали перед органами Національної поліції, потребували від правоохоронців наявності фізичних, особистісних та професійних навичок та якостей, які й дали змогу нашій країні утримати державний устрій і вчасно відреагувати на посягання на недоторканність кордонів країни, а отже, наскільки це можливо, зберегти території, життя та здоров'я, права і свободи своїх громадян, приймаючи до уваги рівень жорстокості, агресивності і безжалісності ворога.

Основними задачами, які стрімко постали перед органами Національної поліції, були відповідність кадрів, вимушене обмеження прав та свобод людини та громадянина, балансування із законопроектним співпадінням з

воєнним станом тощо.

Першочергово хотілось би повести мову про процес управління, який в перші дні повномасштабного вторгнення агресора міг розколотися. Сам процес управління являє собою дуже важку систему з багаторівневими варіантами підходу до виконання цього процесу. Зовнішніх факторів, які можуть впливати на показник вмотивованості співробітників, стає з кожним днем все більше. Тому з огляду на це всі посадові особи, на яких покладена відповідальність за той чи інший обсяг роботи, мають виконувати свої функції на найвищому рівні для того, аби органи внутрішніх справ працювали як єдиний механізм, де жодна деталь не дає збою. У ході активного наступу ворога в лютому 2022 року деякі посадові особи, особливо на керівних посадах, були не готові до керування підрозділами в екстремальних умовах. Вирішенням цієї проблематики, зважаючи на сьогоденні обставини, є нагальна потреба комплексної підготовки керівного складу до управління особовим складом в умовах надзвичайного стану, критичних ситуацій за всіма напрямками: починаючи від фундаментального знання законодавчої бази до розвитку різних навичок для роботи: як вміння з тактико-спеціальної та вогневої підготовки, так і вузьких напрямів, таких як управління БПЛА, ідентифікація вибухонебезпечних предметів тощо. Психологічна загартованість і натренованість стане незамінною рисою в управлінні особовим складом і вмінням повести за собою. Особливу увагу також необхідно приділити заходам із навчання та підвищення мотивації підлеглих.

Якщо ж ширше розглядати особливості несення служби під час воєнних дій, варто було б згадати про обмеження прав людини та громадянина, без яких є неможливим виконання Національною поліцією службових завдань, які потребують відсутності втручання цивільних осіб в процес, а також забезпечення таким шляхом громадського порядку в умовах злочинного посягання на недоторканність територій ворога зі сходу.

До випадків обмежень прав людини також можна віднести можливість втручання посадовими особами, на яких покладено відповідні завдання щодо приватного життя громадян, обмеження права на участь в управлінні державними справами (відсутність виборів та референдумів на період дії воєнного стану), свободи вільно залишати територію України для військовозобов'язаних осіб, а також вільному пересуванню територіями, що полягає у введенні особливого режиму виїзду та в'їзду з деяких населених пунктів. І тут на варті захисту прав та свобод стоять органи Національної поліції, які мають чітко слідкувати за дотриманням громадської безпеки і захисту кожної людини від злочинних посягань.

Щодо підлаштування законопроектів під умови широкомасштабного вторгнення росіян – то це має бути комплексно виконана робота між органами виконавчої та законодавчої влади. Органи Національної поліції спільно з іншими структурами мають концентрувати увагу на суспільно небезпечні діяння, які

порушують громадський порядок та безпеку, відстежувати їх кількість і надавати свої пропозиції до внесення змін до діючого законодавства. До прикладу, такими пропозиціями можуть бути додання до КУпАП статті, яка буде передбачати відповідальність за порушення комендантської години; як бланкетна норма, яка посилатиме нас до прийнятих рішень військових адміністрацій з досить суворою санкцією, що збільшить у громадян рівень дотримання встановлених вимог. Також внесення змін на період воєнного стану в ЗУ «Про Національну поліцію» (до ст.35) щодо зупинки транспортного засобу для перевірки документів на стаціонарних та пересувних блокпостах з метою виявлення осіб, які можуть бути причетними до кримінальних правопорушень, в тому числі на окупованих і деокупованих територіях, а також роботи з особами, які ухиляються від мобілізації або явки до Територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Не зайвим було б покращити взаємодію між підрозділами органів Національної поліції, а також їх виконання завдань спільно з іншими суб'єктами, які несуть службу задля стабілізації громадської безпеки і оперативної обстановки, таких як Збройні Сили України, Національна гвардія, Служба безпеки України для організації спільного патрулювання, що значною мірою покращить безпековий стан в суспільстві і забезпечить існування парадигми функціонування державності.

Воєнні дії розкрили в нашій країні багато проблемних питань, які ще доведеться в комплексі вирішувати та вдосконалювати. Але це водночас і простір для розвитку значного потенціалу та розкриття можливостей законодавства шляхом усунення сукупності прогалин, які дадуть поштовх для формування євроінтеграційного новітнього інституту права.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1996, № 30, ст. 141.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2015, № 40-41, ст.379. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
3. «Про правовий режим воєнного стану». Закон України. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2015, № 28, ст.250. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19/>.